

EME – Évzáró ünnepi beszéd

Bitay Enikő, elnöki köszöntő, 2025. december 18.

Kedves Kollégák, Kedves Barátaink!

Az év végéhez közeledve jó érzés megállni egy pillanatra, körbenézni, és tudatosítani magunkban mindazt, ami az elmúlt hónapokban történt. Sokszor a mindennapi munka sodrásában nem is vesszük észre, mennyi minden valósul meg körülöttünk – ma viszont itt az alkalom, hogy rátekintsünk az EME idei évére, és értékeljük annak gazdagságát.

2025 a tudományos munka megerősödésének éve volt.

Több mint száz rendezvényünk – konferenciák, könyvbemutatók, műhelytalálkozók, szakmai tanácskozások, emlékülések – jelezte azt a pezsgést, amely ma Erdély tudományos életét jellemzi. A Magyar Tudomány Napja Erdélyben különösen kiemelkedett: több mint ezerkétszáz résztvevővel, huszonhárom szekcióval és sok száz előadással mutatta meg, mennyi felhalmozott tudás, tapasztalat és kutatói kíváncsiság él közöttünk és körülöttünk.

Az EME Kutatóintézetében idén is következetes, igényes munka folyt.

Kutatóink önálló és közös projektekben, hazai és nemzetközi együttműködésekben dolgoztak; kiadványaink – harminc kötet és folyóiratszám – ennek kézzelfogható eredményei. A külső kutatási programok pedig tovább bővítették az EME tudományos körforgását: fiatal kutatók, doktoranduszok és tapasztalt szakemberek dolgoztak együtt olyan témákon, amelyek új lendületet adtak intézményünk interdiszciplináris profiljának, s lehetőséget az egykori és jelenlevő gyűjteményeink, hagyatékaink feltárására, kutatására.

Az idei év két kiállítása külön fejezetet nyitott az EME történetében.

A restaurált, egykori EME-portrék bemutatása fontos történeti anyagot szólaltatott meg újra: olyan arcokat, amelyek az egyesület gondolkodását formálták, és ma is irányt tudnak mutatni.

A másik kiállítás, az MTA 200 éves jubileumi tárlatának hazahozott és kibővített változata már a jelenről szólt: negyvenkét munkatárs hosszú, kitartó munkájának

eredményeként bővült az erdélyi magyar akadémikusok arcképcsarnoka. Új poszterek, filmek, háttértörténetek tették láthatóvá azt a szellemi örökséget, amelyet Erdély adott a magyar tudománynak.

Ezek a kiállítások nemcsak a múltat idézték fel, hanem a mai kutatói teljesítményt is megmutatták – azt, hogy ez az örökség ma is él, és formál bennünket.

A tudományos programok megerősödése idén érezhetően új embereket vonzott az EME köré.

Ez a fellendülés tovább erősítette a szakosztályok és fiókegyesületek munkáját is, olyan kapcsolódásokhoz és együttműködésekhez vezetve, amelyekre a jövőben is építhetünk. Éppen időszerű a tagnyilvántartásunk felújítása, tagjaink számontartása, az újak befogadása.

Kedves Kollégák!

Az eredmények mögött azonban nemcsak számok, kötetek, tudományos közlések és rendezvények állnak, hanem mindaz a gondosság, figyelem és szakmai igényesség, amellyel a szakosztályi elnökök, a programfelelősök, a kutatóintézeti munkatársak a könyvtár és információs központ, a kiadó és az EME adminisztrációja, gazdasági egysége nap mint nap dolgoztak. Az idei év valójában ezekből a csendes, mégis meghatározó hozzájárulásokból épült fel. Ezek adják meg a munkánk súlyát és szépségét.

És most, amikor átnyújtjuk az év jelképes köszöneteit – a könyveket, a virágokat, az emléklapokat –, valójában azt szeretnénk megmutatni: észrevesszük, számontartjuk és nagyra értékeljük mindazt, amit teszték. Jó érzés tudni, hogy ez a közös munka nemcsak eredményeket hoz, hanem formálja is azt az EME-t, amelyben mindannyian hiszünk.

Kívánom, hogy az ünnepnapok csendje és derűje adjon mindannyiunknak – családjainkkal együtt – pihenést és feltöltődést. Kívánom, hogy ez a nyugalom és erő kísérjen majd bennünket 2026-ban is.

Köszönöm, hogy 2025-ben is számíthattam Önökre, és együtt szolgálhattuk az EME küldetését.